

Neredeyse Kahverengi Mor

– Aytaç? · 05 Şubat 2016

En son kalbimle iken gelmiştik ya
Ben sana sarılıp ağlamıştım hani oradayım işte
İki tane taş var biz oturmuştuk
birkaç tekne, bulutlar falan ayrıntı
Her şey tıpkı bıraktığım gibi
Yansımam şaşırtıyor beni hiçbir şey olmamış sanki
Bir renk var sadece o işte her şeyden farklı
Neredeyse kahverengi bir mor
O çiğ güneşin ardında saklı
Atladım o an üzerine gün batımının
Kırılan şey varsayımsal bir duvardı
Sınırlarım sağladı sandım
Götürebilir misin beni dedim, neredeyse kahverengi mor
kendimi güvende hissedeceğim bir yerlere
bir kafedeki en kenar masa yada üstü kapalı bir tuvalet mesela
hayallerimi sorma benimle birlikte değiller
bırakacak olursan bir dağın arkasında incekler
eğer yalnız kaldıysak neredeyse kahverengi mor
sana bir sır vereceğim
eskiden aynaların sudan yapıldığını sanırdım
gökyüzünün her gece suyun rengini değiştirdiğini
oysa rengi kaçan tek şey bizlermişiz, tadı kaçan
çabuk ol neredeyse kahverengi mor
işte geliyor
boynu bükük bir hilal, bana benziyor
hiçbir yalnızı uyutmayan ninnisini söyleyecek
faydası yok biliyor ama o da bunu istiyor

-Hikmet Sicilli